

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

AS PORTA
styret
Postboks 93, Smestad
0309 OSLO

Vår referanse
26/7734
Deres referanse

17.06.2026

Tilsynsrapport - oppkjøpsinkassoforetak

1 Innledning

Finanstilsynet har gjennomført tilsyn med foretak som har bevilling til å drive oppkjøp og egen inndrivning av forfalte pengekrav (oppkjøpsinkassoforetak).

Formålet med tematisynet var å bli nærmere kjent med virksomheten til oppkjøpsinkassoforetakene. Finanstilsynet undersøkte foretakenes kjøp av forfalte pengekrav, hvilke opplysninger skyldner gis i forbindelse med oppkjøpt krav, og hvilken dokumentasjon oppkjøpsinkassoforetakene har for kravets opprinnelse og historikk. Vi undersøkte også om inndrivningen av kravene var i tråd med god inkassoskikk.

2 Finanstilsynets oppsummering

Finanstilsynet avdekket at betalingsoppfordringen hos to foretak manglet lovpålagte opplysninger i henhold til inkassoloven § 10 annet ledd.

Kontrollen avdekket at tre foretak av ulike årsaker hadde avkrevd skyldnere for høye beløp; hos to foretak var skyldner avkrevd for høye forsinkelsesrenter, og hos ett annet foretak ble det avdekket at standardkompensasjon for inndrivelseskostnader var for høy.

Faktisk leder i berørte inkassoforetak må bedre internkontrollen slik at betalingsoppfordring omfatter lovpålagte opplysninger og at skyldner avkreves korrekte beløp.

3 Nærmere om tematisynet

I likelydende brev 2. mars 2026 ble alle oppkjøpsinkassoforetak¹ varslet om Finanstilsynets tilsyn, formålet med dette og bedt om å besvare spørsmål, oversende spesifiserte opplysninger om det enkelte krav til inndrivelse ved utgangen av 2025², samt oversende spesifiserte dokumenter.

Spørsmålene var blant annet om hvilke kravstyper/bransjer foretaket kjøper krav fra, hvordan foretaket identifiserer kravshavere som har forfalte pengekrav til salgs, når foretaket betaler for oppkjøpte krav, hvilke og på hvilken måte foretaket gir opplysninger til skyldner i forbindelse med

---

¹ AS Porta, Aurora Platebar Sigmunn Salomonsen, Kansler AS, Kansler II AS, NeoFinans AS, Opposite Lock AS og Two B2B AS.

² Ved utgangen av 2025 hadde oppkjøpsinkassoforetakene 881 krav til inndrivelse som representerte 264 millioner kroner i fordringsmasse til inndrivelse (summen av opprinnelig gjeld/hovedstol, forsinkelsesrenter, samt utenomrettslige og rettslige omkostninger).

oppkjøpt krav, samt hvilken dokumentasjon foretaket mottar/har for kravets berettigelse og kravets historikk.

Foretakene ble bedt om å oversende blant annet styreprotokoller for 2024, 2025 og 2026, revisors siste årlige bekreftelse i henhold til risikostyringsforskriften § 10, samt kopi av samtlige kravbrev fra fem saker.

Finanstilsynets gjennomgang av mottatte opplysninger ble fulgt opp med oppfølgende brev med spørsmål om saksbehandlingen. Foretakenes supplende opplysninger ligger til grunn for Finanstilsynets vurdering av foretakenes inndrivelsesprosess.

Foretak som har konsesjon som finansieringsforetak og som blant annet kjøper opp forfalt forbruksgjeld, er ikke omfattet av tematilsynet. Konsesjon som finansieringsforetak er gitt i medhold av finansforetaksloven. Disse foretakene overlater som hovedregel inndrivelsen av oppkjøpte krav til inkassoforetak som ervervsmessig eller stadig inndriver forfalte pengekrav for andre.

4 Finanstilsynets vurderinger

4.1 Manglende lovpålagte opplysninger i betalingsoppfordring

Når en inkassator sender betalingsoppfordring til skyldner, stiller inkassoloven § 10 annet ledd detaljerte krav til brevets oppstilling. Betalingsoppfordringen skal angi kravets størrelse, med særskilt angivelse av hovedkrav og tilleggskrav, som krav på forsinkelsesrente, jf. inkassoloven § 10 annet ledd bokstav c. Inkassator kan ikke kreve erstatning for vederlag fra skyldner dersom § 10 er overtrådt, jf. § 17 fjerde ledd annet punktum.

Finanstilsynet avdekket at betalingsoppfordringen til to foretak (A og B) manglet lovpålagte opplysninger. Betalingsoppfordringen til foretak A manglet opplysninger om fordringshaverens navn, hva kravet gjelder, hvilken sats for forsinkelsesrente som er brukt og retten for forbrukerskyldner til å kreve nemndsbehandling. Betalingsoppfordringen til foretak B manglet opplysning om hvilken sats for forsinkelsesrente som er brukt og retten for forbrukerskyldner til å kreve nemndsbehandling.

Finanstilsynet mener at en betalingsoppfordring som mangler lovpålagte opplysninger ikke oppfyller formkravene til en betalingsoppfordring og derfor er i strid med god inkassoskikk.

4.2 For høye avkrevde forsinkelsesrenter

Det framgår av forsinkelsesrenteloven § 2 at fordringshaver kan kreve rente når kravet ikke innfris ved forfall og at renten løper fra forfallsdag når denne er fastsatt i forveien. I samme lov § 3 framgår det at størrelsen av forsinkelsesrenten fastsettes hvert halvår.

Finanstilsynet avdekket at foretak A hadde avkrevd skyldner for høye forsinkelsesrenter i inkassovarsel og betalingsoppfordring. Foretaket hadde eksempelvis i to betalingsoppfordringer avkrevd skyldner henholdsvis 2 061,75 kroner og 496,99 kroner i forsinkelsesrenter. I foretakets svar på Finanstilsynets oppfølgingsspørsmål opplyste foretaket at korrekt beregning av forsinkelsesrenter for det ene kravet skulle ha vært på 2 042,05 kroner og opprettholdt 496,99 kroner for det andre kravet. Finanstilsynet påpeker at korrekt beregning av forsinkelsesrenter på tidspunktet for utsendt betalingsoppfordring skulle ha vært på henholdsvis 2 037,29 og 495,37 kroner.

Finanstilsynet avdekket at foretak B i betalingsoppfordring hadde avkrevd skyldner forsinkelsesrenter på 45 kroner. I foretakets svar på Finanstilsynets oppfølgingsbrev la foretaket fram en beregning som viste at avkrevde forsinkelsesrenter skulle vært på 43 kroner. Foretaket hadde ved beregningen lagt til grunn en forsinkelsesrentesats på 12,25 prosent. Finanstilsynet

påpeker at korrekt beregnede forsinkelsesrenter på tidspunktet for utsendt betalingsoppfordring skulle ha vært på 42,53 kroner og at korrekt sats på forsinkelsesrente for den aktuelle perioden (januar–februar 2026) er 12,00 prosent.

Det framgår av inkassoloven § 8 at inkassovirksomhet skal utøves i samsvar med god inkassoskikk. Det er i strid med god inkassoskikk å bruke inkassometoder som utsetter noen for urimelig påtrykk, skade eller ulempe.

God inkassoskikk er en rettslig standard som legger opp til en normativ vurdering av adferd i forbindelse med inkassovirksomhet. Forarbeidene sier at god inkassoskikk som hovedregel skal bedømmes ut fra en objektiv norm for hva skyldnere i alminnelighet bør finne seg i under de gitte forhold, men at standarden ikke ligger fast over tid. Den nærmere fastleggingen av god inkassoskikk må skje gjennom praksis.

Finansklagenemnda har flere ganger uttalt at spørsmålet om standarden er overskredet må avgjøres konkret i hver sak etter en helhetsvurdering. Momenter i en konkret helhetsvurdering vil blant annet kunne være graden av avvik fra korrekt framgangsmåte, hvor lang tid som har gått før feilen ble rettet, feilens art og økonomisk konsekvens av feilen, om det er tale om systemfeil eller en enkeltstående feil, og graden av skyld.

Både Finansklagenemnda og Finanstilsynet har i en rekke avgjørelser konkludert med at det har vært i strid med god inkassoskikk å avkreve skyldner et for høyt beløp, enten dette knytter seg til hovedstol, inkassosalær eller forsinkelsesrenter.

Finanstilsynet mener foretak A og B har brutt god inkassoskikk i de nevnte sakene ved å kreve for høye forsinkelsesrenter. Korrekt beregning av renter er helt grunnleggende for inkassoforetak, og det må kunne forventes at dette gjøres korrekt. Feilene innebar dessuten at betalingsoppfordringene ikke oppfylte kravene i inkassoloven § 10 annet ledd, se punkt 4.1. Felles for de omtalte sakene er at skyldner ikke har betalt avkrevd beløp. For at foretaket skal kunne avkreve skyldner gebyrmessig erstatning for inndrivingskostnader etter inkassoforskriften kapittel 1, må foretaket starte sakene på nytt med å sende inkassovarsel.

4.3 For høy avkrevd standardkompensasjon for inndrivelseskostnader

Det framgår av forsinkelsesrenteloven § 3 a at når fordringshaver kan kreve forsinkelsesrente i henhold til forsinkelsesrenteloven § 2, kan fordringshaver også kreve en kompensasjon av skyldner for inndrivelseskostnader tilsvarende 40 euro. I medhold av forsinkelsesrenteloven § 3 annet ledd fastsettes standardkompensasjonen for inndrivelseskostnader hvert halvår i norske kroner.

Finanstilsynet avdekket ved gjennomgang av krav som foretak C hadde til inndrivelse ved utgangen av 2025, at avkrevd standardkompensasjon for inndrivelseskostnader var på 470 kroner i stedet for 460 kroner. Foretaket opplyste i svar til Finanstilsynets oppfølgingsbrev at skyldnere i perioden 1. juli 2025 til 15. januar 2026 på grunn av en systemteknisk feil var blitt avkrevd 10 kroner for mye i standardkompensasjon for inndrivelseskostnader. Foretaket opplyste at skyldnere som hadde betalt avkrevd beløp hadde mottatt refusjon på 10 kroner og at øvrige berørte skyldnere hadde blitt tilsendt nytt kravbrev med korrekt standardkompensasjon for inndrivelseskostnader med ny frist for betaling.

Finanstilsynet konstaterer at foretak C uoppfordret har rettet opp brudd på god inkassoskikk ved å sende skyldner nytt og korrekt kravbrev.

4.4 Avsluttende bemerkning

Finanstilsynet har i rundskriv 9/2012 fastsatt "Retningslinjer for faktisk leiar i inkassoføretak". Det framgår at kontrollansvaret til faktisk leder særlig omfatter "salær/renteberegning". Finanstilsynet mener at faktisk leder i omtalte inkassoforetak må bedre internkontrollen slik at betalingsoppfordring omfatter lovpålagte opplysninger og at skyldner avkreves korrekte beløp.

Vi ber foretaket sende kopi av dette brevet til revisor.

For Finanstilsynet

Arne Solberg
seksjonsleder

Stein Tore Næprud
senior tilsynsrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk.